

og 10 pCt. heraf tilkommer Forretningen. Alt Arbejde udføres i Hjemmene. Følgende Exempler kan vise, hvorledes Foreningen søger at hjælpe enhver til en passende Beskæftigelse, mens den tillige opmuntrer til den størst mulige Fuldkommengjørelse i den en Gang valgte Arbejdsgren. Der kom en Dame, som gjerne vilde skaffe sig noget at fortjene, og man spurgte hende, hvad hun var flinkest til. Hun vidste ikke noget, hun var synderlig flink til. Om hun slet ikke kunde huske noget, hun var blevet rost rost for. Hun grundede en Del. Det skulde da være for hendes Kyllingepie'er. Hun blev saa opfordret til at gaa hjem og prøve at lave Kyllingepie efter den bedste Opskrift, hun kjendte. Lige siden har denne Dame solgt Kyllingepie'er i hundredvis. Forrige Vinter glæd hun paa Isen og brækkede den højre Arm, men hun tog saa blot fat med den venstre, og det gik ikke mindre godt. — En øvet Lærerinde i Guitarspil kunde ingen Elever faa og indsendte til Foreningen en Bunke gammeldags, strikkede Muffediser og Huer, som bedst vilde passe ved en Indsamling til nødlidende Eskimoer. De var naturligvis usælgelige, og man opfordrede hende til at forsøge noget andet. Efter flere uheldige Forsøg kom hun en Dag med nogle Honningkager af den lette, lækre, gammeldags Slags; hermed var hendes Lykke gjort. Hun og en svagelig Søster, som intet strengt Arbejde taaler, har nok at gjøre med at efterkomme Bestillinger, der indløber paa Honningkager. Saa er der Fabrikantinden af de berømte „Kaffebrød fra det kvindelige Udsalg“, som hverken ere at faa for gode Ord eller Betaling, fordi de altid er forudbestilte. Den Dame, der laver dem, ventede sig ikke noget særligt Udbytte af dem, da hun en Morgenstund bragte en Plade fuld til Foreningens Restavration — hun var egentlig beskæftiget ved en anden Gren af Forretningen — men nu tjener hun 340 Kr. maanedlig ved sine Kaffebrød og maa undertiden tage Natten til Hjælp for at efterkomme alle Bestillinger.

En anset Læge mistede samtidig baade sin Praxis og sin Formue ved Sygdom og Uheld. Familiens Indtægter blev derved saa smaa, at Hustruen, der tillige havde en gammel, svag Moder at forsørge, maatte prøve paa at finde Udveje. Det første Arbejde, hun bragte til Udsalget, var et haandforarbejdet Sengetæppe, som blev antaget og solgt; der blev siden solgt flere af samme Slags, men saa gik de af Mode, og hendes Fortjeneste stansede. Hun fik saa ved Lejlighed en Børnedragt hjem, som skulde pyntes til Forretningens Børnedeptement, og hun leverede den tilbage, udstyret med kostbart, smukt, gammeldags Broderi, som paa den Tid begyndte at anvendes meget. Hendes Moder havde som ung været en ivrig Dyrker af denne Art Haandarbejde, som Moden nu ikke alene atter havde bragt til Ære, men gjort til en Kapital, og forrige Aar tjente de to Damer 3000 Kroner ved at udstyre Børnedragter, der i Finhed og Skønhed kunde sammenlignes med de bedste, franske Arbejder.

Brudeudstyr er en meget vigtig Gren af Forretningen; et Aar lod saaledes en Brud „af den fine Verden“ hele sit Udstyr sy der, hvad der gav flere Kvinder Arbejde nok fra Uge til Uge hele Vinteren igjennem.

Mangen En, hvis første Arbejde er bleven kasseret, fordi det ikke var zirligt og pynteligt nok, har prøvet atter og atter, med Opmuntring, Kritik og Raad fra Foreningens Side, til hun nu tjener sit gode Udkomme.